

L ra b a nay bác sĩ Lê không nh n b nh nhân vì là ngày ngh trong tu n c a ông. Nh ng hôm qua, trong đi n tho i, nghe gi ng c u kh n c a ng i b nh ông không n t ch i.



Ng i đó – ông đoán là m t cô gái còn tr – nói chuy n v i ông b ng ti ng M . Cô ta h i ông nhi u n :

- Có ph i ông là bác sĩ Lee không ?

Tên ông là Lê. Cái tên Vi t Nam đó x M này ng i ta vi t là " Lee ", nên ông đ c g i là " ông Lee " (Li).

Ông ôn t n tr i nhi u n :

- Th a cô, ph i. Tôi là bác sĩ Lee đây.

- Ph i bác sĩ Lee chuyên v châm c u và b t m ch h t thu c theo ki u Á đông không?

- Th a cô ph i.

- Có ph i phòng m ch c a bác sĩ đ ng Green Garden không ?

Bác sĩ Lê, đã ngoài sáu m i tu i, tánh r t đi m đ m, v y mà cũng b t đ u nghe b c ! Tuy nhiên, ông v n ôn t n :

- Th a cô ph i. Xin cô cho bi t cô c n gì ?

Gi ng cô gái nh reo lên :

- V y là đúng r i ! Con Cathy b b nh suy n nói bác sĩ ch a b nh hay l m. C nhà nó, k luôn ba má ông bà nó đ u đi bác sĩ h t.

Đ n đây thì ông bác sĩ già đó không k m đ c n a, ông x ng gi ng :

- Cám n cô. Bây gi xin đ t khoát cho tôi bi t coi cô mu n cái gì ?

Gi ng bên kia đ u dây nh l ng xu ng :

- Tôi xin l i bác sĩ. Xin l i. Tôi mu n xin bác sĩ cái h n cho ngày mai. Tôi b nh...

- Mai là ngày ngh trong tu n, phòng m ch không có m c a. Ngày khác v y.

- Ngày mai cũng là ngày ngh c a tôi n a, bác sĩ à.

- Cô đã b nh thì c xin ngh đ đi bác sĩ, ngày nào l i không đ c !

M t chút im l ng đ u dây bên kia r i gi ng ng i con gái b ng nghe th t bu n :

- H đầu có cho ngh , bác sĩ. H n t vô m t : " M y mu n ngh thì m y ngh luôn đi. Thi u gì đ a mu n vào làm ch c a mà y. Mà y bi t không ?"

Gi ng nói nh ngh n ngang đó, r i ti p :

- Không có vi c làm là ch t, bác sĩ à...

Ông bác sĩ già làm tỉnh, suy nghĩ. Đ u dây bên kia, cô gái van l n :

- Xin bác sĩ thông c m. Tôi s b nh n ng h n, không đi làm n i n a là m t vi c. Xin bác sĩ thông c m. Xin thông c m.

- ồ thôi, đ ồ tôi ráng giúp cô. Sáng mai, chín gi . Phòng m ch c a tôi ồ s ...

- Cám n bác sĩ. Cám n ! Con Cathy có ch phòng m ch c a bác sĩ r i.

- Xin l i. Cô tên gì ?

- Kim. K, I, M.

Bác sĩ Lê v a ghi vào s h n v a nghĩ : " T i nghĩ p ! Ch c l i đi làm l u nên m i b ng i ta hâm he nh v y. Theo cách phát âm thì cô này có v là ng i Á đông. Tên Kim ch c là Đ i Hàn. Đ mình ph i phone l i cô Cathy h i cho ch c ý k o g p th l u mạnh th a đ p ngày ngh không có cô ph tá, nó 'su' mình thì kh ! "

Đúng chín gi , chuông c a phòng m ch reo. Ông bác sĩ già b c ra m c a. Đ ng tr c m t ông là m t cô gái Á đông còn tr , ăn m c theo ki u " punk " : qu n áo có tua có t i, tóc đ ng đ ng h n lo n nh con gà x c , đeo nhi u vòng sên b ng b c to nh dây lòi tói, đ y c đ y hai c m tay, mang cái x c đ cũng có tua có t i. Bác sĩ Lê, quá đ i ng c nhiên, ch a k p h i gì, thì cô gái nói b ng ti ng M r t l u loát :

- Chào bác sĩ. Tôi là Kim, b nh nhân đã g i đ i n tho i cho ông hôm qua. Tôi có làm cho bác sĩ ch không ?

Bác sĩ Lê ch a h t ng c nhiên, tr l i m t cách máy móc : " Không ! Không ! ". R i ông b c tránh qua m t bên : " M i cô ! "

Vào phòng m ch, ông đ a cho cô cái áo blouse tr ng ng n tay :

- Cô đ n phía sau bình phong b h t qu n áo ch m c qu n lót thôi, r i khoác ng c áo blouse này, l ng áo n m v phía tr c.

Trong lúc cô gái loay hoay làm theo l i đ n, ông bác sĩ già g i phone v nhà, nói b ng ti ng Vi t :

- B nh nhân c a anh t i r i, đang thay đ . Ch c m t gi n a là xong. Em đ i anh v r i mình đi ch .

Cô gái b ng ló đ u ra kh i bình phong m m c i nhìn ông, g ng m t th t r ng r , đ nh nói gì nh ng r i không nói, th t đ u vào ti p t c c i qu n áo.

M t lúc sau cô ta b c ra, m t ng i lên sung s ng, nói b ng ti ng Vi t, gi ng nh reo lên :

- Bác sĩ là ng i Vi t Nam mà con c t ng là ng i Tàu ! Tên " Lee " nghe Tàu trần !

- ồ a ! V y mà tôi c nghĩ cô là ng i Đ i Hàn ch !

R i c hai cùng c i, cái c i r t s ng khoái. Tình đ ng h ng trên đ t khách b ng th y th t m, th t đ y... Ông bác sĩ già nhìn cô b nh nhân tr m c áo blouse tr ng đ ng tr c m t ông mà không còn th y cô gái " punk" h i nă n a !

Ông đ a cho cô cái đĩa, r i v a ch cái gi ng cao v a nói :

- Cô c i h t đ n trang đ vào đây, r i lên n m trên này đ ồ tôi ch n m ch.

Cô gái làm theo nh cái máy.

Phòng m ch đ c trang trí r t đ n s , nh ng th t yên t nh. Trong không khí có mùi th m dịu đ u c a moxa (ng i c u, đ t lên đ h huy t). Cái gi ng khám b nh cao ngang t m tay c a bác sĩ. ồ m t đ u gi ng có g n thêm m t vòng b ng da đ ch u cái đ u c a b nh nhân, và khi b nh nhân n m s p đ châm c u trên l ng thì m t ng i b nh n m tr n trong vòng da. Nh v y, ng i b nh không c m th y khó ch u nh kho ng tr ng ồ gi a vòng da giúp ng i b nh v n th đ u đ n và m t đ c nhìn tho i mái xu ng sàn nhà.

Bác sĩ đ t hai bàn tay lên cánh tay tr n c a cô gái, ôn t n h i :

- Cô b nh làm sao ? Nói tôi nghe.

- Con ng không đ c, đêm nào cũng tr n tr c t i khuya. Hay b chóng m t. Đang đ ng làm vi c, t nhiên mu n s m xu ng làm s toát m hôi. Con lo quá, bác sĩ. M t vi c làm ch c con ch t quá, bác sĩ !

Ông Lê bóp nh cánh tay b nh nhân :

- Cô yên tâm. Có tôi đây. Mà...cô có u ng r u không ?

- Không. D th a không.

- Cô có hút thu c không ?

- D th a có. Hút cũng nhi u...

- Cô có xì ke ma túy gì không ? Nói thi t tôi nghe.

- M y th đó con không dám r . H i bên nhà th ng anh con ch t vì ba cái th ôn d ch đó, bác sĩ à. Vì v y, con s l m !

- Cô le l i tôi coi.

- ùm. Đ c r i. Bây gi cô n m yên, đ hai tay xuôi theo thân mình, nh m m t, th đ u đ n.

Ông bác sĩ già đ ng c nh gi ng đ t m y đ u ngón tay lên c m tay cô gái, chăm chú b t m ch. M t lúc sau, ông b c vòng qua phía đ i di n b t m ch tay bên kia. B m ch nói lên m t s r i lo n tâm th n. Cô gái này ch t ch a quá nhi u n c nên sanh b nh. Ông nhìn cô gái đang nh m m t th đ u : g ng m t Vi t Nam đó, b đi món tóc "punk", v n toát ra nét nhu mì d th ng. Ông c m th y t i nghi p cô b nh nhân tr này và th c m c không bi t hoàn c nh nào đã đ a đ y cô ta trôi qua x M đ có m t cu c s ng mà ông đoán là th t b p bệnh, qua cu c nói chuy n trong đ n tho i. Ông nói :

- Bây gi , cô n m s p xu ng đ tôi châm trên l ng.

Cô gái m choàng m t nhìn ông, m m c i, m t n c i đ y tin t ng. Ông bác sĩ nói ti p :

- Cô đ ng s . Châm không có đau. Còn nh h n ki n c n n a.

Cô gái tr mình n m s p, hai v t áo blouse r t xu ng hai bên, bày ra cái l ng thon thon v i n c da ngà ngà. Theo thói quen, tr c khi châm, bác sĩ vu t l ng b nh nhân vài l n đ b nh nhân đ b stress. L n này, khi vu t

xu ng th t l ng, ông đ ý th y d i làn v i m ng c a qu n lót có m t v t b m n m v t ngang phía trên c a mông. Ng c nhiên, ông h i :

- Cô b ai đánh hay sao mà b m v y ?

Cô gái c i khúc khích :

- Bác sĩ coi đi !

Ông già kéo qu n lót xu ng m t chút, thì ra không ph i v t b m mà là hàng ch xâm màu chàm : Made In Vietnam ! Ông b t c i, v a kéo l ng qu n lót lên v a nói :

- Cha...B o quá há !

Cô gái h i rút c c i khúc khích vài ti ng n a r i im. Ch c cô đang s ng l i v i m t vài k ni m nào đó. Ông bác sĩ già áp hai lòng bàn tay lên l ng b nh nhân, nh ng bây gi sao ông không còn th y c i đ c n a. Hàng ch " Made In Vietnam" nh c cho ông r ng con ng i n m đây là s n ph m c a quê h ng ông, cái quê h ng đã m y ch c năm xa cách, cái quê h ng mà đ đó ông không còn ai đ nh , nh ng ông còn quá nhi u th đ nh . Nh ng th cũng mang đ u n " Made In Vietnam ", t con trâu cái cày, t m nh ru ng v n rau, t hàng cau r ng đ a, t con đ ng đ t đ đ n con r ch nh u n khúc quanh quanh...Chao i ! B ng nhiên sao mà nh th c th o đ n mu n trào n c m t...

Ông bác sĩ vu t l ng cô b nh nhân th t ch m đ cho ni m xúc đ ng l ng xu ng tan đi. Ông có c m t ng nh ông đang s l i đ c quê h ng, có ch cao ch th p, có phù sa đ t m n...T nhiên, ông mu n nói lên m t ti ng " cảm n ". Ông mu n cảm n cô b nh nhân đã mang quê h ng đ n v i ông b ng hàng ch nh xâm trên b mông, ch v n v n có m t hàng ch nh .

Và ông cũng mu n nói v i cô, nói m t cách th t tình, không v n ch ng bóng b y, nói nh ông nói cho chính ông, v n v n ch có m t câu thoi : " Tôi cũng made in VietNam đây !". Nh ng r i ông làm thnh ti p t c vu t l ng ng i b nh. Ông bi t r ng cô gái không th nào hi u đ c ông, m t bác sĩ già v a quá sáu m i, đã g n n a tu i đ i l u vong trên x M , có đ y đ ti n tài danh v ng mà cũng xâm hàng ch " Made In VietNam", xâm trong lòng...

Bác sĩ im l ng dò huy t châm kim. B ng cô b nh nhân nói, gi ng bu n bu n, làm nh cô v a xem l i h t m t đ n phim đ i nào đó :

- Th ng b c a con xâm cho con đ làm k ni m h i t i này còn Louisiana. nh là th xâm...
- a ! R i sao bây gi cô ở đây ?
- Con theo ba má con đ n v Cali, ng b nói Cali b n bè nhi u làm ăn đ .
- ...ng i Vi t mình thích i mi n nam Cali l m.

Ng ng m t chút bác sĩ l i nói, trong lúc hai tay v n ti p t c châm kim :

- Cali khí h u t t h n nhi u ti u bang khác. Mà...ba má cô làm gì ?

Cô gái làm thnh m t lúc m i tr l i, gi ng ngang ngang :

- Qua đây r i ng b đá đít nhau. B l y th ng M ch pressing , còn ng thì chó đ t ng ôm đ c m t bà M goá ch ng có tài s n.
- V y r i cô v i ai ?
- V i ba con. Bà M cho con đi h c college, ba con lái xe đ a r c.
- V y mà sao hôm qua, trong phone, cô nói cô đi làm ?

Gi ng cô gái nh ngh n l i :

- Kh l m bác sĩ.

Cô ng ng m t chút đ nén xúc đ ng r i nói ti p :

- Ba con có bà M nuôi, không ch u đi làm. T i ngày c đi nh u v i b n bè, r i nay đ i xe, mai đ i xe...Con nói ng, ch ng nh ng ng không nghe mà còn ch i con: "Tiên T mỳ ! Tao đem mỳ qua đây đ ng mỳ đ y đ i tao h !"

L i ng ng m t chút m i nói đ c, nói nh trút h t n c còn l i :

- Có l n ng xáng cho con m y b t tay đau đ ng...

R i ngh n ngào :

- L n đó, con b nh ã đi hoang...

Nói xong, hít m t h i th t sâu r i th h t ra m t cái nh v a làm xong m t vi c gì th t khó ! Ông bác sĩ im l ng, ti p t c châm, mà nghe th ng h i cô b nh nhân vô cùng. Cô ta c tu i con gái út c a ông. Con gái út c a ông đang h c đ i h c, còn cô này thì đang s ng trong hoàn c nh quá b p bênh. C hai đ u Made In VietNam h t !

Châm xong, ông đ t tay lên cánh tay tr n c a b nh nhân, vu t vu t nh vu t tay m t đ a con đang c n đ c v v an i :

- Cô c n m yên nh v y đ m i l m phút, ngen.

Ti ng " đ " b ng nghe nh đ y n c m t.

Sau khi g kim, ông bác sĩ bóp tay bóp chân b nh nhân m t lúc r i nói :

- Bây gi thì cô m c qu n áo vào đ c r i.

Cô gái ng i lên nói " cảm n " mà đôi m t v n còn m ng n c. Cô b c vào sau bình phong, ch m r i m c qu n áo, làm nh cô mu n nh ng xúc c m h i năy có th i gian đ th m sâu vào lòng...

Khi cô b c ra, g ng m t cô đã tr l i r ng r . Cô m m c i nhìn ông bác sĩ, r i, v a m cái x c đ v a h i :

- Bao nhiêu v y, bác sĩ ?
- Không có bao nhiêu. Ch ng ch a xong r i cô hãy tr .

- Bác sĩ cho con trỏ m i l n, ch đ i h t b nh, ti n đầu con trỏ . Cái th đi làm l u nh con...
- Cô yên tâm. R i mình tính.

Ông bác sĩ đ a đĩa n trang :

- Cô đ ng quên m y th này.

Cô gái phì c i, không đeo vào ng i mà trút h t vào x c, r i h i :

- Ch ng nào con trỏ l i n a, bác sĩ ?

- Tu n t i, cũng ngày này gi này.

Bác sĩ m t thu c, ch n l y ra hai chai có dán nhãn s n, trao cho b nh nhân :

- Trên nhãn có ghi li u ng: m i ngày, cô u ng sáng tr a chi u, m i th hai capsule.

Ra đ n c a phòng m ch, ông bác sĩ già c m bàn tay cô b nh nhân trong hai bàn tay c a ông, l c nh :

- B t hút thu c đi, nhen ! T t r i tôi s ch a cho cô v ghi n thu c n a.

Ng p ng ng m t chút r i ông nói, gi ng ôn t n :

- Tôi mu n nói v i cô đ u này...

Cô gái ch p ch p m t ch . Ch c là l n đ u tiên cô đ c m t ông già c m tay m t cách ân c n nh v y. Bác sĩ nói :

- Mình là ng i Vi t Nam, ăn m c theo " punk " không h p v i con ng i v i b n ch t c a mình chút nào h t. Cô đâu có x u mà cô làm cho x u đi, u ng l m ! Mình ph i x ng đáng là Made In Vietnam, ch cô.

Cô gái nhìn vào m t ông bác sĩ, không nói gì h t, ch si t tay ông già m t cái th t m nh, r i b c ra xe, m t chi c xe h i cũ mèm ph i đ t i b n l n m i n máy !

* * *

Ông bác sĩ Lê ng i u ng cà phê v i tôi ở khu Ph c L c Th (Orange County – Nam Cali). Ông k ti p :

- Anh bi t không, l n sau cô Kim đ n phòng m ch, ăn m c ch i g r t đ th ng. Ch ng có chút gì " punk " h t ! L n khám b nh đó, tôi có h i c sao không v s ng v i th ng b Louisiane có ph i h n là s ng cù b cù b t Cali. C nói nh m u : " nh có v r i ". Tôi bi t : nh v y là c k t thi t. Tôi đem chuy n này k cho v tôi nghe. B c m đ ng l m nên đ ngh giúp ti n cho c h c m t cái ngh gì đó, u n tóc, làm nail ch ng h n, đ có công ăn vi c làm v ng ch c h n là đi làm l u t m b y t m b .

Tôi nói chen vào :

- Ch c gì c ch u. Nghe anh k , tôi đoán ch này cũng t ái l m.

- Anh nói đúng. C t ch i hoài. Sau nh v tôi m i c v nhà khuyên nh , coi nh là trong thân tình, c m i ch u. Hôm đó, c ôm v tôi v a khóc v a nói : " Con cám n ông bà. Cám n ông bà ".

- Sau đó c có đi h c thi t không ?

- Có. H c làm nail. H c gi i n a là khác.

- C bây gi ra sao r i ?

- M i đ u làm th , làm công cho ng i ta. Bây gi v a làm th v a làm ch . Khá l m !

- M ng cho c , há !

- C xách đ ngh t i làm nail cho v tôi, con út và hai con dâu tôi th ng l m. Làm không l y ti n. C c nói v i m y con tôi : " Tôi ch u n ông bà bác sĩ bi t đ i nào m i tr cho h t, m y cô bi t không ? Tôi không dám nói ra, ch m i l n tôi c m bàn tay c a bà bác sĩ đ làm nail, tôi

Made In Vietnam

Tác Giả: Tíu Tí
Chúa Nhật, 19 Tháng 8 Năm 2012 22:17

võ n nghĩ không có bàn tay này thì làm gì tôi thoát ra khỏi hoàn cảnh này a tôi hỏi đó đố có nghĩ gì tôi có hôm nay..."

- Dì thối ng quá !

- Noel, ngày Tết...cứ đi u mang quà đến tặng vợ chồng tôi.

- Con nghĩ gì có tình có nghĩa quá, anh há !

- Đã hết đâu ! Còn nhớ đến ngày gì của ba má tôi nữa. Mẹ y ngày đó tôi con tôi có đi quên chồng cô ta không bao giờ cô ta quên. Ngày đó, cô đem đi cúng và đi lễ phật vợ tôi nư nư ng đến giờ p nữa. Cho nên vợ tôi quý cô ta lắm !

Nói xong, bác sĩ Lê vợ vai tôi, cười :

- Anh thầy không ? Cô ta mới đúng là " Made In Vietnam " đó ! Còn nguyên chồng, hê !

Ông Lê vui vẻ cảm tách cà phê và nhâm nhi và nhìn quanh. Nghe tiếng Việt Nam đi đây trong thối ng xá. Cung cách có hỏi khác nghĩ nói năng thì y hệt như bên nhà. Một vài tiếng chửi thửi rít rít đâu đó, nghe rít tự nhiên. Bỗng ông quay sang hỏi tôi mà nghe như tiếng hỏi :

- Không biết tí xít Mày này, đến ng hống ng lơ u vong, có ai lâu lâu như lễ rợ ng mình "Made In Vietnam ", không ?

- Có chứ anh ! Nhưng cũng có người chửi ng nghĩ không như mà còn tự đóng cho mình con đến u " Made In USA " nữa, anh à. Thế đó bây giờ thầy cũng hiểu u !

Tôi đi tách lên môi uống ng ng m cà phê cuối cùng, bỗng nghe cà phê sao mà thối đến ng...